# FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT YVES BOT

fremsat den 3. april 2008 [1]

1. Med denne præjudicielle forelæggelse ønsker Regeringsrätten (Sverige) at få oplyst, om den alkohol, som findes i vin til madlavning, kan tariferes som ethanol som omhandlet i artikel 20 i direktiv 92/83/EØF [2].

2. Det særlige ved denne sag er, at samtlige parter i hovedsagen er enige om, at den alkohol, som findes i vin til madlavning, skal anses for ethanol i denne bestemmelses forstand.

3. I denne sag opstår spørgsmålet derfor, om der foreligger en tvist, og dermed om Domstolens kompetence til at besvare det forelagte præjudicielle spørgsmål.

4. Jeg skal i dette forslag til afgørelse redegøre for, hvorfor jeg er af den opfattelse, at Domstolen ikke har kompetence til at besvare det præjudicielle spørgsmål.

## I — Retsforskrifter

### A — *Fællesskabsbestemmelser*

5. Direktiv 92/83 tilsigter at harmonisere punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer og bl.a. at fastsætte fælles definitioner for alle de pågældende produkter, baseret på definitionerne i den udgave af den kombinerede nomenklatur, der var gældende på tidspunktet for direktivets udstedelse [3].

6. I artikel 20 i direktiv 92/83 defineres ethanol på følgende måde:

— »alle varer med et virkeligt alkoholindhold på over 1,2% vol., som henhører

1 — Originalsprog: fransk.

2 — Rådets direktiv af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 21).

3 — Jf. anden og tredje betragtning til direktivet.

under KN[-position] 2207 og 2208[4], selv når disse varer indgår i en vare, der henhører under et andet KN-kapitel

— varer med et virkeligt alkoholindhold på over 22% vol., som henhører under KN[-position] 2204, 2205 og 2206[5]

— konsumalkohol, der indeholder produkter, hvad enten disse er i opløsning eller ej. […]«

7. I henhold til artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83 skal medlemsstaterne desuden fritage produkter, der indeholder ethanol, fra punktafgiften, når disse produkter »direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter«.

B — *Nationale bestemmelser*

8. Den svenske lov om alkoholbeskatning (lagen om alkoholskatt)[6], som gennemfører direktiv 92/83 i national ret, bestemmer i § 1, stk. 1, at der skal betales alkoholafgift af øl, vin og andre gærede drikkevarer, mellemklasseprodukter og ethanol.

9. I henhold til § 3 i LAS skal der betales afgift af vin, som henhører under KN-pos. 2204 og 2205, såfremt alkoholindholdet udelukkende er fremkommet ved gæring, og hvis det overstiger visse heri angivne procentsatser.

10. Hvad angår ethanol bestemmer § 6 i LAS, at der skal betales afgift for ethanol på varer, der henhører under KN-pos. 2207 og 2208, og som har et alkoholindhold på over 1,2% vol., uanset om disse er iblandet i en vare, der henhører under et andet KN-kapitel.

4 — Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26.7.1991 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 259, s. 1), der var gældende på det tidspunkt, den 31.12.1992, hvor direktiv 92/83 trådte i kraft, omhandler KN-pos. 2207 »[e]thanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80% vol. eller derover; ethanol (ethylalkohol) og anden spiritus, denatureret, uanset alkoholindholdet«. Hvad angår KN-pos. 2208 omhandler den »[e]thanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på under 80% vol.; spiritus, likører og andre spiritusholdige drikkevarer; sammensatte alkoholholdige tilberedninger af den art, der anvendes til fremstilling af drikkevarer«.

5 — Disse toldpositioner svarer i henhold til forordning nr. 2587/91 til »[v]in af friske druer, herunder vin tilsat alkohol; druemost, undtagen druemost henhørende under pos. 2009«, til »[v]ermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromatiske planter eller aromastoffer« og endelig til »[a]ndre gærede drikkevarer (f.eks. æblecider, pærecider og mjød); blandinger af gærede drikkevarer samt blandinger af gærede drikkevarer med ikke-alkoholholdige drikkevarer, ikke andetsteds tariferet«.

6 — SFS 1994, nr. 1564, herefter »LAS«.

11. Det fremgår imidlertid af § 7, stk. 1, nr. 5, at der ikke skal betales afgift af varer, som direkte indgår i levnedsmidler eller i ingredienser i halvfabrikata, som anvendes i fremstilling af levnedsmidler — også fyldte — forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg af andre produkter.

**II — Faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen**

12. Gourmet Classic Ltd (herefter »Gourmet Classic«) er et engelsk selskab, der ønsker at markedsføre vin til madlavning på det svenske marked.

13. Inden markedsføringen af produktet anmodede Gourmet Classic Skatterättsnämnden (svensk afgiftsdomstol) om en bekræftelse af, at dets vin til madlavning ikke pålægges alkoholafgift. Ifølge Gourmet Classic var det nemlig omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83.

14. Den omhandlede vin til madlavning udgør en blanding bestående af ca. 40% almindelig vin, rød eller hvid, og ca. 60% alkoholfri vin, som er tilført en mindre mængde salt. Alkoholindholdet udgør ca. 4,81 liter ren alkohol pr. 100 kg. færdigvare.

15. HM Customs and Excise, Tariff and Statistical Office (britisk afgiftsmyndighed) angav over for Gourmet Classic, at dets vin til madlavning henhørte under KN-underposition 2103 9090 89.

16. Under sagen for Skatterättsnämnden indgav Skatteverket indlæg, og gjorde herved gældende, at der i henhold til § 6 i LAS skal betales alkoholafgift for den vin til madlavning, som Gourmet Classic sælger, men at den er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 5, i LAS.

17. Ifølge Skatteverket skulle der således ikke pålægges afgift på den vin til madlavning, som Gourmet Classic sælger.

18. Skatterättsnämnden afgav forhåndsbesked på baggrund af Skatteverkets bemærkninger.

19. Skatteverket iværksatte appel til Regeringsrätten med henblik på stadfæstelse af Skatterättsnämndens forhåndsbesked.

Gourmet Classic har anført, at det også er indforstået med Skatterättsnämndens vurdering.

20. For at kunne træffe afgørelse i sagen er det ifølge Regeringsrätten nødvendigt at få afklaret, om konklusionen, hvorefter vin til madlavning anses for at indeholde ethanol i direktiv 92/83's forstand, er korrekt.

## III — Det præjudicielle spørgsmål

21. Regeringsrätten har besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal alkohol i vin til madlavning tariferes som ethanol som omfattet af artikel 20, første led, i […] direktiv 92/83 […]?«

## IV — Gennemgang

22. I de indlæg, den har indgivet for Domstolen, har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber gjort gældende, at Domstolen ikke skal fortolke det præjudicielle spørgsmål.

23. Ifølge Kommissionen viser det forhold, at Skatteverket har anmodet den forelæggende ret om at bekræfte, ikke at ændre, Skatterättsnämndens forhåndsbesked, at der ikke foreligger nogen tvist mellem parterne i hovedsagen. Den har ligeledes anført, at alle sagens parter er enige om, at vin til madlavning er fritaget for samtlige afgifter på alkohol.

24. Kommissionen har henvist til dom af 16. december 1981, Foglia [7], hvori Domstolen fastslog, at den i henhold til artikel 234 EF ikke er pålagt at udøve responderende virksomhed vedrørende generelle eller hypotetiske spørgsmål, men at bidrage til justitsforvaltningen i medlemsstaterne [8].

25. Kommissionen har, atter med henvisning til Foglia-dommen, tilføjet, at Domstolen ikke er kompetent til at besvare et sådan fortolkningsspørgsmål som det, der er forelagt i hovedsagen, eftersom det er forelagt i forbindelse med processuelle arrangementer, som parterne har konstrueret med henblik på at formå Domstolen til at tage stilling til nærmere bestemte problemer i fællesskabsretten, som ikke er udtryk for et objektivt

7 — Sag 244/80, Sml. s. 3045.
8 — Præmis 18.

behov i forbindelse med løsningen af en retstvist.

26. Ligesom Kommissionen mener jeg også, at Domstolen ikke har kompetence til at besvare det spørgsmål, som Regeringsrätten har forelagt.

27. Proceduren i artikel 234 EF udgør et instrument i samarbejdet mellem Domstolen og de nationale retter [9]. Den præjudicielle forelæggelse giver en national ret, som er i tvivl om, hvorledes en fællesskabsbestemmelse skal fortolkes, mulighed for at forelægge Domstolen et fortolkningsspørgsmål, således at denne kan træffe en afgørelse, der er nødvendig med henblik på sagens afgørelse.

28. Selv om det er korrekt, at det inden for rammerne af artikel 234 EF tilkommer den nationale ret, for hvem en tvist er indbragt, at vurdere, om et præjudicielt spørgsmål er nødvendigt og relevansen heraf, tilkommer det ikke desto mindre Domstolen i givet fald at efterprøve sin egen kompetence og de omstændigheder, der ligger til grund for den omhandlede præjudicielle forelæggelse [10].

29. Domstolen kan således være foranlediget til at undersøge, om anmodningen er fremsat af en ret i en medlemsstat [11], der skal træffe afgørelse i en tvist [12], og som anser Domstolens afgørelse for nødvendig med henblik på, at den kan afsige dom [13].

30. Sagen for Skatterättsnämnden er speciel, idet formålet hermed er, at Skatterättsnämnden skal afgive en forhåndsbesked om spørgsmål, der bl.a. vedrører skatte- og afgiftspligtige i forhold til det offentlige i spørgsmål om deres skatte- og afgiftspligt [14]. Når en afgiftspligtig person indbringer et sådant spørgsmål fra Skatterättsnämnden, har Skatteverket mulighed for at afgive bemærkninger til beskatningen af den omhandlede transaktion.

31. Skatterättsnämnden afgiver dernæst en udtalelse om, hvorledes det forelagte spørgsmål skal afgøres ved beskatningen af transaktionen. Denne udtalelse kan indbringes for Regeringsrätten af forespørgeren og af skatteverket [15].

32. I Victoria Film-dommen fastslog Domstolen, at den ikke havde kompetence

9 — Jf. bl.a. dom af 20.1.2005, sag C-225/02, García Blanco, Sml. I, s. 523, præmis 26.

10 — Jf. bl.a. dom af 15.6.1995, forenede sager C-422/93 — C-424/93, Zabala Erasun m.fl., Sml. I, s. 1567, præmis 13-17 og den deri nævnte retspraksis.

11 — Jf. bl.a. dom af 31.5.2005, sag C-53/03, Syfait m.fl., Sml. I, s. 4609, præmis 21.

12 — Jf. dom af 21.4.1988, sag 338/85, Pardini, Sml. s. 2041, præmis 10 og 11.

13 — Jf. dommen i sagen Zabala Erasun m.fl., præmis 28 og 29 og den deri nævnte retspraksis, García Blanco-dommen, præmis 27 og 28, dom af 20.1.2005, sag C-306/03, Salgado Alonso, Sml. I, s. 705, præmis 41 og 42, og af 15.6.2006, sag C-466/04, Acereda Herrera, Sml. I, s. 5341, præmis 49.

14 — Jf. punkt 10 i generaladvokat Fennellys forslag til afgørelse i sagen, der gav anledning til dom af 12.11.1998, sag C-134/97, Victoria Film, Sml. I, s. 7023.

15 — Ibidem.

til at besvare de af Skatterättsnämnden forelagte præjudicielle spørgsmål, da nævnet hovedsageligt har en administrativ funktion, og bemærkede også, at de nationale retter kun kan forelægge spørgsmål for Domstolen, hvis der verserer en tvist for dem, og hvis forelæggelsen sker med henblik på afgørelse af en retssag [16].

33. Domstolen tilføjede imidlertid, at i tilfælde, hvor en afgiftspligtig eller Skatteverket anlægger sag til prøvelse af en forhåndsbesked, kan Regeringsrätten, der behandler sagen, i artikel 234's forstand anses for at udøve dømmende myndighed med det formål at kontrollere lovligheden af en afgørelse om beskatning af en skatteyder [17].

34. Der er således ingen tvivl om, at Regeringsrätten er en ret i en medlemsstat i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 234 EF.

35. Hvad angår hovedsagen mener jeg derimod ikke, at kravet om, at der skal foreligge en tvist for den nationale ret, er opfyldt.

36. Jeg skal for det første bemærke, at begrebet »tvist« er defineret som uenighed, der ligger til grund for en sag, hvorved præciseres, at uenigheden skal forstås som forskellige opfattelser [18].

37. Hvad derudover angår kravet om, at der skal foreligge en tvist, har Domstolen allerede fastslået, at den ikke har kompetence, når tvisten er kunstigt anlagt af parterne, for at Domstolen skal udøve responderende virksomhed vedrørende et generelt eller hypotetisk spørgsmål [19], eller når de af sagsøgeren i hovedsagen nedlagte påstande er taget til følge, efter at den nationale ret har forelagt Domstolen sin anmodning om præjudiciel afgørelse [20].

38. Domstolen har i sådanne tilfælde fastslået, at der ikke foreligger nogen egentlig tvist, eller at den tvist, som ligger til grund for det præjudicielle spørgsmål, ikke længere foreligger, idet parterne ikke, eller ikke længere, er uenige.

39. Jeg skal bemærke, at det i hovedsagen er ubestridt, at samtlige parter, dvs. Gourmet Classic, Skatterättsnämnden og Skatteverket, er enige om udfaldet af sagen.

16 — Præmis 14 og 15.

17 — Præmis 18 og 19. Jf. ligeledes dom af 18.11.1999, sag C-200/98, X og Y, Sml. I, s. 8261, præmis 16 og 17.

18 — Jf. *Le Petit Robert, Dictionnaire de la langue française*, Dictionnaires Le Robert, Paris, 2004.

19 — Jf. Foglia-dommen.

20 — Jf. García Blanco-domme, præmis 29-31.

40. Det fremgår nemlig af forelæggelsesafgørelsen, at Gourmet Classic har anmodet Skatterättsnämnden om en bekræftelse på, at vinen til madlavning ikke pålægges alkoholafgift, eftersom den ifølge Gourmet Classic er omfattet af en de undtagelser, der er foreskrevet i artikel 27, stk. 1, litra f), i direktiv 92/83, og gengivet i § 7, stk. 1, nr. 5, i LAS [21].

41. Skatteverket gjorde under sagen for Skatterättsnämnden gældende, at vinen til madlavning rent faktisk ar omfattet af undtagelserne i denne bestemmelse [22].

42. Skatterättsnämnden afgav desuden en forhåndsbesked, der var i overensstemmelse med de indlæg, der var afgivet af begge parter i sagen [23].

43. Regeringsrätten har i øvrigt i punkt 22 i sin forelæggelsesafgørelse tilføjet, at parterne i hovedsagen er enige om, at der ikke skal opkræves nogen alkoholafgift.

44. Af disse oplysninger fremgår det tydeligt, at der ikke foreligger nogen uenighed mellem parterne, og at der dermed ikke verserer nogen retssag ved den nationale ret.

45. Det er ikke første gang, at Regeringsrätten har stillet Domstolen spørgsmål i en tvist, der vedrørte en forhåndsbesked, der er afgivet af Skatterättsnämnden [24]. I disse tidligere sager fastslog Domstolen, at den i henhold til den praksis i Victoria Filmdommen havde kompetence til at fortolke de af Regeringsrätten forelagte præjudicielle spørgsmål.

46. I disse sager skulle Regeringsrätten nemlig træffe afgørelse i en sag, der var anlagt *til prøvelse af* en forhåndsbesked fra Skatterättsnämnden, og den skulle således tage stilling til tvisten for at kunne afgøre sagen [25].

47. I modsætning til nærværende sag var Skatterättsnämndens forhåndsbesked blevet anfægtet, hvilket havde givet anledning til en tvist.

48. Det er korrekt, at Domstolen i dom af 9. februar 1995, Leclerc-Siplec [26] fastslog, at den havde kompetence, selv om sagsøgte i hovedsagen var fuldstændig enig med sagsøgeren [27].

49. Jeg skal imidlertid bemærke, at der i Leclerc-Siplec-dommen faktisk forelå en tvist mellem parterne, da sagen blev indledt.

21 — Jf. forelæggelsesafgørelsen, punkt 11.

22 — Ibidem, punkt 12.

23 — Ibidem, punkt 13.

24 — Jf. bl.a. dom af 29.3.2007, sag C-111/05, Aktiebolaget NN, Sml. I, s. 2697, og kendelse af 10.5.2007, sag C-102/05, A og B, Sml. I, s. 3871.

25 — Min fremhævelse.

26 — Sag C-412/93, Sml. I, s. 179.

27 — Præmis 3, 14 og 15.

Selskaberne TF1 Publicité og M6 Publicité havde nemlig afslået at udsende et reklameindslag om distribution af brændstof i Leclerc-supermarkederne. Société d'importation Édouard Leclerc-Siplec havde derfor anlagt sag mod disse to selskaber ved tribunal de commerce de Paris (Frankrig) [28].

50. Baggrunden for denne sag er ikke uenighed mellem sagens parter, men en anmodning om bekræftelse på en forhåndsbesked, som alle er enige i. Det særlige ved denne sag er, at Skatteverket kan iværksætte en appel af en forhåndsbesked, der er afgivet af Skatterättsnämnden ved Regeringsrätten, selv om dette sker med henblik på at få forhåndsbeskeden bekræftet.

51. Der er således ikke tale om en fiktiv eller konstrueret tvist, således som det var tilfældet i de sager, der gav anledning til Foglia-dommen og dom af 21. januar 2003, Barcardi-Martini og Cellier des Dauphins [29]. Der er derimod tale om en anmodning om bekræftelse af en forhåndsbesked, uden at der overhovedet foreligger nogen tvist.

52. Den forelæggende ret har desuden i forelæggelsesafgørelsen forklaret, at sagen var blevet anlagt med henblik på at »fastlægge retspraksis« vedrørende spørgsmålet, om vin til madlavning er fritaget for alkoholafgiften, og for at give spørgsmålet almen rækkevidde.

53. Efter min mening har Regeringsrätten anmodet Domstolen om at udøve responderende virksomhed.

54. Domstolen har i dom af 16. juli 1992, Meilicke [30], præciseret, at den samarbejdsånd, der er afgørende for, at proceduren med præjudiciel forelæggelse kan fungere, indebærer, at den nationale ret for sit vedkommende tager hensyn til den opgave, som Domstolen varetager [31]. Denne opgave består ikke i at udøve responderende virksomhed, men derimod i at opfylde de behov, der forekommer i forbindelse med løsningen af en tvist [32].

55. Hvis det antages, at Domstolen har kompetence i en sag som den foreliggende, vil det efter min opfattelse betyde en forvridning af formålet med artikel 234 EF og en tilsidesættelse af de bestemmelser, hvorefter en præjudiciel forelæggelse for Domstolen inden for rammerne af denne bestemmelse forudsætter, at der foreligger en tvist, og at det præjudicielle spørgsmål skal være begrundet i behovet for at fortolke et uenighedsspørgsmål.

56. Jeg skal tilføje, at selv om det antages, at Regeringsrätten anlagde et synspunkt, der ikke svarer til det synspunkt, som Skatterättsnämnden gav udtryk for i forhåndsbeskeden, og som samtlige parter i sagen ved Regeringsrätten har tiltrådt, ville Gourmet Classic i givet fald kunne anfægte

28 — Præmis 2 og 3.

29 — Sag C-318/00, Sml. I, s. 905.

30 — Sag C-83/91, Sml. I, s. 4871.

31 — Præmis 25.

32 — Foglia-dommen, præmis 18 og 20.

importafgiftsafgørelsen ved en national ret, som inden for rammerne den sag, der dermed ville udgøre en egentlig tvist, kunne forespørge Domstolen om rækkevidden af artikel 20 i direktiv 92/83.

57. Sammenfattende mener jeg ikke, at Domstolen har kompetence til at besvare det spørgsmål, som Regeringsrätten har stillet.

## V — Forslag til afgørelse

58. Jeg foreslår derfor Domstolen at erklære sig inkompetent til at besvare det spørgsmål, som Regeringsrätten har stillet.